

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja viis väidet, mis puudutavad olulise menetlusnormi rikkumist ning samuti aluslepingute ja nende kohaldamist käsitlevate õigusnormide rikkumist: õiguse olla ära kuulatud rikkumine, teavitamiskohustuse rikkumine, ebapiisav põhjendamine, kaitseõiguste rikkumine ja ilmne hindamisviga.

Hageja väidab, et nõukogu ei kuulunud hagejat ära ja rikkus oma kohustust hagejat teavitada. Lisaks sellele ei esitanud nõukogu piisavaid põhjendusi, millele lisandus asjaolu, et nõukogu ei vastanud hageja taotlustele tutvuda dokumentidega ja neid üldiselt avalikustada. Nii toimides rikkus nõukogu hageja kaitseõigust, kuna talle ei antud võimalust vaielda tõhusalt vastu nõukogu tuvastustele, mida talle ei avaldatud. Vastupidi nõukogu väitele ei ole hageja „variettevõtte”, mis tegutseb National Iranian Oil Company (NIOC) heaks, ja igal juhul ei ole nõukogu põhjendanud väidet, et pelk asjaolu, et hageja asutati NIOC tütarettevõtjana, on piisav, et tuua Iraani riigile majanduslikku kasu, mis oleks vastuolus vaidlustatud meetmete eesmärgiga. Lisaks sellele on nõukogu selgelt rikkunud hageja kaitseõigusi ja lõpuks teinud ilmseid hindamisvigu.

15. märtsil 2013 esitatud hagi — Bank Mellat versus nõukogu

(Kohtuasi T-160/13)

(2013/C 147/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Bank Mellat (Teheran, Iraan) (esindajad: *solicitor* S. Zaiwalla, *solicitor* P. Reddy, *solicitor* F. Zaiwalla, D. Wyatt, QC ja *barrister* R. Blakeley)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu määruse (EL) nr 1263/2012⁽¹⁾ artikli 1 lõige 15; ja/või
- tühistada hagejat puudutavas osas nõukogu määruse (EL) nr 1263/2012 artikli 1 lõige 15; ja
- tunnistada nõukogu otsuse 2012/635/ÜVJP⁽²⁾ artikli 1 lõige 6 hageja suhtes kohaldamatuks; ja
- mõista käesoleva hagiga seotud kulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et finantsembargo ei ole „vajalik meede” ja sel puudub seega igasugune õiguslik alus vastavalt ELTL artiklile 215, kuna see ei ole asjaomaste välispoliitiliste eesmärkidega mõistlikult seotud.
2. Teine väide, et finantsembargo on igal juhul ebaproportsionaalne väidetavalt taotletavate välispoliitiliste eesmärkide suhtes ning seega puudub sel õiguslik alus vastavalt ELTL artiklile 215.
3. Kolmas väide, et finantsembargo on vastuolus EL õiguse üldpõhimõtetega ja konkreetselt ELTL artikli 215 lõikega 3, see on vastuolus proportsionaalsuse, õiguskindluse ja suval põhinevate otsuste keelu põhimõtetega ning nõudega, et sanktsioonid sisaldaksid vajalikke õiguslike tagatise.
4. Neljas väide, et finantsembargo rikub hageja omandiõigust, tema õigust tegeleda äritegevusega, kapitali vaba liikumist ja proportsionaalsuse põhimõtet.

⁽¹⁾ Nõukogu 21. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1263/2012, millega muudetakse määrust (EL) nr 267/2012, milles käsitletakse Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2012, L 356, lk 34).

⁽²⁾ Nõukogu 15. oktoobri 2012. aasta otsus 2012/635/ÜVJP, millega muudetakse otsust 2010/413/ÜVJP, mis käsitleb Iraani vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2012, L 282, lk 58).

18. märtsil 2013 esitatud hagi — Magic Mountain Kletterhallen jt versus komisjon

(Kohtuasi T-162/13)

(2013/C 147/46)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: Magic Mountain Kletterhallen GmbH (Berliin, Saksamaa); Kletterhallenverband Klever e.V. (Leipzig, Saksamaa); Neoliet Beheer BV (Son, Madalmaad) ja Pedriza BV (Haarlem, Madalmaad) (esindajad: advokaadid M. von Oppen ja A. Gerdung)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada ELTL artikli 264 lõike 1 alusel tühiseks komisjoni 5. detsembri 2012. aasta otsus C(2012) 8761 (lõplik), mis puudutab riigiabi SA.33952 (2012/NN) — Saksamaa, Kletteranlagen des Deutschen Alpenvereins (Deutscher Alpenverein i ronimisvahendid);

— mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kaks väidet.

1. Esimene väide: ETLT artikli 107 lõike 3 punkti c rikkumine

Esimese väite raames leiavad hagejad, et komisjon pidas vaidlusalust riigiabi ebaõigesti siseturuga kooskõlas olevaks, nimelt ei ole täidetud ETLT artikli 107 lõike 3 punkti c tingimused. Hagejad väidavad, et sellel abil ei ole ühist huvi pakkuvat eesmärki. Sellega seoses märgitakse muu hulgas, et sellise eesmärgiga võiks tegemist olla üksnes tõendatud turutõrke korral, millega ei ole käesolevas asjas tegemist. Hagejad leiavad lisaks, et kooskõla puudub ka ETLT artikli 106 lõike 2 alusel. Lisaks ei sobi abi hagejate arvates selleks, et kõrvaldada väidetav turu tõhususega seotud probleem. Ka ei ole abil ergutavat mõju. Komisjon üksnes oletab, et tegemist on ergutava mõjuga. Lisaks ei ole see abi sobiv. Komisjon üksnes oletab, et siseriiklikud ametiasutused tagavad iga abi proportsionaalsuse ning tugineb enda oletuses väärtelt asjaomase organisatsiooni avalikes huvides tegutsemise staatusele. Hagejad heidavad ka ette, et komisjon on asjaolusid väärtelt kaalunud. Komisjon ei ole võrrelnud abi negatiivset ja positiivset mõju. Lõpuks leitakse siinkohal, et tegevusabi (ja antud abi puhul on eelkõige tegemist tegevusabiga) ei ole kahtluse korral siseturuga kooskõlas.

2. Teine väide: ametlik uurimismenetlus jäeti ebaõigesti algatamata

Hagejad leiavad siinkohal, et komisjon jättis olukorras, kus esinesid tõsised raskused abi siseturuga kooskõla hindamisel, väärtelt algatamata ametliku uurimismenetluse. Seda, et tegemist on tõsiste raskustega, näitab esialgse uurimismenetluse pikkus — käesolevas asjas üle ühe aasta. Samuti ei taganud komisjon hinnangu andmiseks vajalike asjaolude piisavat uurimist. Hagejate arvates oleks ronimishallide turu vajalik põhjalik uurimine saanud toimuda üksnes ametlikus uurimismenetluses. Lisaks sisaldas komisjoni uuritud kaebus väga kriitilisi õigusküsimusi abi kohta, mida antakse vabatahtlikele organisatsioonidele majandustegevuse tarvis. Hagejad leiavad samuti, et nemad kui konkureerivad ettevõtjad või ettevõtjate ühendused on huvitatud pooled määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punkti h tähenduses ning neil on õigus vastavalt ETLT artikli 108 lõikele 2 esitada enda seisukoht ametlikus uurimismenetluses, kuid neilt võeti selline võimalus ametliku uurimismenetluse ebaõigesti algatamata jätmisega.

15. märtsil 2013 esitatud hagi — Sun Capital Partners versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Sun Capital Partners (SUN CAPITAL)

(Kohtuasi T-164/13)

(2013/C 147/47)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sun Capital Partners, Inc. (New York, Ühendriigid) (esindajad: *solicitor* P.-A. Dubois, D. Alexander, QC ja *barrister* F. Clark)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Sun Capital Partners Ltd (London, Ühendkuningriik)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti vaidlustatud otsus; ja/või
- saata asi edasiseks menetlemiseks tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametile;
- mõista kohtukulud, sh hageja kulud Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, välja kostjalt;
- juhul kui SCPL osaleb menetluses menetlusse astujana, mõista kohtukulud, sh hageja kulud Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, välja SCPL-lt.

Väited ja peamised argumendid

Tühistamisaotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: sõnamärk „SUN CAPITAL” — ühenduse kaubamärgi registreering nr 2 942 654

Ühenduse kaubamärgi omanik: hageja

Ühenduse kaubamärgi tühistamist taotlev pool: teine menetluspool apellatsioonikojas

Kehtetuks tunnistamise taotluse põhjendus: kehtetuks tunnistamise taotlus aluseks olid nõukogu määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkt c ja artikli 8 lõige 4

Tühistamisakonna otsus: tunnistada vaidlusalune ühenduse kaubamärk kehtetuks